EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL

HOGE AUTORITEIT

BESCHIKKINGEN

BESCHIKKING No. 5-63

van 20 maart 1963

houdende ontheffing van de verbodsbepaling met betrekking tot de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken, verenigd in de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH"

DE HOGE AUTORITEIT,

Gezien de artikelen 2 tot en met 5, 47 en 65 van het Verdrag,

Gelet op Beschikking no. 17-60 van 21 juni 1960 houdende de verdere verlenging van de ontheffing van de verbodsbepaling met betrekking tot de verkooporganisaties van het Ruhrbekken *(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 23 juli 1960, blz. 1028/60 e. v.) alsmede op Beschikking no. 6-62 van 6 juni 1962 houdende vaststelling van de datum waarop de ontheffingen van de verbodsbepaling met betrekking tot de verkooporganisaties van het Ruhrbekken worden ingetrokken *(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 15 juni 1962, blz. 1479/62),

Gelet op de ingediende verzoeken van 24 november, aangevuld en gewijzigd door de toevoegingen van 17 december 1962 en van 13 februari 1963,

I

1. Overwegende dat de Hoge Autoriteit de bij de Beschikkingen nos. 5-56, 6-56, 7-56 en 8-56 verleende ontheffingen van de verbodsbepaling met betrekking tot de verkooporganisaties van het Ruhrbekken — nadat zij bij Beschikking no. 17-59 had vastgesteld dat de praktische werkwijze van bedoelde organisaties herhaaldelijk niet in overeenstemming was met de ontheffingen van de verbodsbepaling en dat zij een uniform afzetsysteem hadden gehandhaafd, dat in strijd was met de voorschriften van het Verdrag — laatstelijk bij Beschikking no. 17-60 heeft verlengd; dat de Hoge Autoriteit tegelijkertijd bij Beschikking no. 16-60 een verzoek tot ontheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van één enkele gemeenschappelijke verkooporganisatie van vrijwel alle kolenmijnondernemingen van dit Ruhrbekken had afgewezen;

2. Overwegende dat tegen deze afwijzende beschikking door de kolenmijnondernemingen bij het Hof van de Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep werd ingesteld; dat dit Hof het beroep bij arrest van 18 mei 1962 in de zaak 13-60 heeft verworpen en de rechtsopvatting van de Hoge Autoriteit heeft bevestigd, dat een uniform afzetsysteem voor Ruhrkolen in strijd is met de bepalingen van artikel 65, sub 2 c; dat de Hoge Autoriteit vervolgens bij Beschikking no. 6-62 de datum van intrekking van de vroeger verleende ontheffingen van de verbodsbepaling heeft vastgesteld op 31 maart 1963;

II

3. Overwegende dat op 24 november 1962 de navolgende kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken:

Concordia Bergbau-Aktiengesellschaft, Oberhausen

Bergwerksgesellschaft Dahlbusch, Gelsenkirchen

Emscher-Lippe Bergbau-Aktiengesellschaft, Datteln

Steinkohlenbergwerk Friedrich Heinrich Aktiengesellschaft, Kamp-Lintfort

Gebrüder Stumm Gesellschaft mit beschränkter Haftung / Zeche Minister Achenbach,
Brambauer

Deutsche Erdöl Aktiengesellschaft Steinkohlenbergwerk Graf Bismarck,
Gelsenkirchen

Hamborner Bergbau Aktiengesellschaft,
Duisburg-Hamborn

Friedrich Thyssen Bergbau Aktiengesellschaft,
Duisburg-Hamborn

Steinkohlenbergwerk Heinrich Robert Aktiengesellschaft,
Herringen b. Hamm

Bergwerksgesellschaft Hibernia Aktiengesellschaft,
Herne

Hoesch Aktiengesellschaft Bergbau,
Essen-Altenessen

Bergbau Aktiengesellschaft Lothringen,
Bochum

Steinkohlenbergwerke Mathias Stinnes Aktiengesellschaft,
Essen

Niederrheinische Bergwerks-Aktiengesellschaft,
Neukirchen

Hütten- und Bergwerke Rheinhausen Aktiengesellschaft Bergbau,
Essen

Rheinpreussen Aktiengesellschaft für Bergbau und Chemie,
Homberg

Rheinstahl Bergbau Aktiengesellschaft,
Essen

de Hoge Autoriteit, krachtens artikel 65, sub 2, van het Verdrag, hebben verzocht ontheffing te verlenen van de verbodsbepaling ten aanzien van hun overeenkomst inhoudende de gezamenlijke verkoop op de gemeenschappelijke markt van door hen geproduceerde brandstoffen gedurende het tijdvak van 1 april 1963 tot en met 31 maart 1968 in het kader van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft"; dat deze overeenkomst nadien herhaaldelijk is gewijzigd en aangevuld; dat een verzoek tot ontheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van de overeenkomst, met inbegrip van bedoelde wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk werd ingediend op 13 februari 1963;

4. Overwegende dat tegelijkertijd door andere kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken de regeling werd getroffen dat zij gedurende hetzelfde tijdvak door hen geproduceerde brandstoffen in het kader van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" gemeenschappelijk zullen afzetten; dat bedoelde kolenmijnondernemingen op 24 november 1962 krachtens artikel 65, sub 2, van het Verdrag een verzoek tot ontheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van een in wezen gelijkluidende overeenkomst hebben ingediend; dat dus vrijwel alle kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken in de toekomst hun produkten in het kader van twee verkoopkantoren, te weten de „Geitling" en de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", wensen af te zetten;

III

5. Overwegende dat de met de verzoeken om ontheffing van de verbodsbepaling voorgelegde overeenkomsten in wezen verschillen van die, ten aanzien waarvan in 1956 ontheffing van de verbodsbepaling werd verleend; dat de samenwerking tussen de verkoopkantoren in het kader van de overeenkomsten, ten aanzien waarvan bij Beschikking no. 8-56 ontheffing van de verbodsbepaling werd verleend, niet zal worden bestendigd;

Overwegende dat de in de beide verkoopkantoren verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken derhalve niet meer in één gemeenschappelijk bureau zullen samenwerken om de verevening der verschillende categorieën en soorten kolen alsmede de gelijkmatige verdeling van de bedrijvigheid en een gelijkmatige bevoorrading van de verbruikers tot stand te brengen;

Overwegende dat ook de samenwerking in een Normencommissie, waarin de kolenmijnondernemingen in het verleden uniforme regels hadden vastgesteld voor het eigen verbruik der mijnen, de aan het eigen personeel verstrekte kolen, het eigen verbruik van de ondernemingen en het tot stand brengen van een gelijkmatige verdeling van de bedrijvigheid, zal worden beëindigd;

Overwegende dat voorts de gemeenschappelijke financiële voorzieningen niet zullen worden gehandhaafd, in het kader waarvan alle kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken de verschillen in eerste kosten voor het vervoer vanaf de leverende mijnen tot aan Duisburg-Ruhrort en tot aan de zeehavens, alsmede verminderde opbrengsten als gevolg van de aanpassing aan offerten van derde landen en van de verschillen in de bedrijvigheid tussen de diverse kolenmijnondernemingen bij een vermindering van de vraag, financieel hadden gecompenseerd;

6. Overwegende dat de kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken voorts de uitvoer van Ruhrkolen naar landen buiten de Gemeenschap niet langer, zoals in het verleden, door bemiddeling van één enkel verkoopkantoor doen geschieden; dat de tot de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" behorende kolenmijnondernemingen de uitvoer van hun produkten naar derde landen met ingang van 1 april 1963 door bemiddeling van een eigen exportkantoor — de „Ruhrkohlen-Export-Geitling" — zullen doen plaatsvinden; dat anderzijds de tot de «Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" behorende kolenmijnondernemingen hun produkten met ingang van genoemde datum door bemiddeling van de „Ruhrkohlen-Export-Präsident" zullen uitvoeren;

Overwegende dat de beide verkoopkantoren voor de tenuitvoerlegging van bepaalde taken voortaan gemeenschappelijk gebruik zullen maken van de

diensten van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" en de „Ruhrkohlen-Beratung"; dat deze taken evenwel vergeleken met de vroegere overeenkomsten aanzienlijk zijn beperkt; dat de werkzaamheden van deze beide instellingen in de toekomst zullen zijn beperkt tot taken van gemeenschappelijk belang in het technische vlak;

7. Overwegende dat in het verleden de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" het gehele financiële en vermogensbeheer, met inbegrip van de facturering, de afrekening en de boekhouding ten behoeve van de verkoopkantoren voor de Ruhrkolen en van hun gemeenschappelijke organen had gevoerd; dat door wijziging van de akte van oprichting van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" de dato 11 februari 1963 (rol no. 224-1963 van notaris Ewald Leveloh, Essen) het doel van deze onderneming met betrekking tot haar werkzaamheden ten behoeve van de beide verkoopkantoren voor Ruhrkolen en hun exportkantoren is beperkt tot de mechanische en elektronische verwerking van gegevens; dat in de akte van oprichting van de „Geitling" en de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" uitdrukkelijk wordt bepaald dat de verkoopkantoren hun eigen boekhouding zullen voeren, zelfstandig het verrekenings- en betalingsverkeer zullen afwikkelen en hun gehele financiewezen onder eigen verantwoordelijkheid zullen beheren; dat in de akte van oprichting van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" een bepaling is opgenomen, welke de directie van deze onderneming verplicht de haar door de beide verkoopkantoren en hun exportkantoren verstrekte gegevens en documenten uitsluitend ter beschikking te stellen van de gevolmachtigden der onderscheidene opdrachtgevers, ten einde te garanderen dat het handelsgeheim tussen de beide verkoopkantoren voor de Ruhrkolen en hun exportkantoren bewaard blijft;

8. Overwegende dat door de wijziging van de akte van oprichting van de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH" de dato 11 februari 1963, akte verleden ten overstaan van notaris Ewald Leveloh, Essen (geregistreerd onder no. 223-1963), het doel van deze onderneming is beperkt tot de navolgende werkzaamheden :

— onderzoek- en ontwikkelingswerkzaamheden op het gebied van de verbrandingstechniek ter verkrijging van de meest economische exploitatie van de kolen en een gemakkelijker gebruik daarvan;
— medewerking aan de vaststelling van deugdelijke classificatie- en kwaliteitscriteria, alsmede aan methoden van onderzoek;
— verrichten van kwaliteitsonderzoek;
— verstrekken van adviezen bij en medewerking aan wetenschappelijk onderzoek en aan werkzaamheden ter verbetering van de kwaliteit van de Ruhrkolen;
— propaganda voor de Ruhrkolen;
— algemene waarneming van de energiemarkt;

IV

9. Overwegende dat de nieuwe overeenkomsten inzake de oprichting van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" in wezen het volgende beogen:

De deelnemende ondernemingen belasten de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" met de afzet van de door bedoelde ondernemingen geproduceerde en aan het verkoopkantoor ter beschikking te stellen hoeveelheden brandstoffen. Het verkoopkantoor kan eveneens brandstoffen afzetten, welke niet van de bedrijven der deelnemende ondernemingen afkomstig zijn.

10. De deelnemende ondernemingen mogen de hoeveelheden welke zij niet aan het verkoopkantoor ten verkoop overdragen (gereserveerde hoeveelheden) slechts gebruiken voor leveringen in het kader van de regionale afzet, alsmede voor de navolgende doeleinden :

— eigen verbruik ; dit heeft betrekking op de hoeveelheden welke voor de exploitatie van de mijnen, cokes-, halfcokes- en briketfabrieken alsmede in andere bedrijfsafdelingen (bijvoorbeeld tot de onderneming behorende staalfabrieken) worden gebruikt of welke dienen voor het opwekken van energie in de eigen mijninstallaties van de betrokken onderneming ;

— leveringen aan geïntegreerde ondernemingen ; deze omvatten leveringen aan verbruikers, waarmede de betrokken onderneming al dan niet rechtstreeks als eigenaar door bijzondere overeenkomsten is verbonden ;

— leveringen van kolen aan eigen personeel of kosteloze levering van brandstoffen voor doeleinden van charitatieve aard of in het algemeen belang ;

— leveringen op grond van reeds eerder gesloten contracten ;

— levering van brandstoffen welke worden gebruikt of antraciet voor elektroden ;

— leveringen van antraciet voor generatoren.

11. De betrokken ondernemingen nemen aan de afzet van het verkoopkantoor als volgt deel : iedere onderneming verkrijgt een aandeel in de afzet en een basishoeveelheid voor de afzet van cokes. Dit aandeel in de afzet en deze basishoeveelheid voor de afzet van cokes kunnen tijdens de duur van de overeenkomst slechts onder bepaalde voorwaarden (bijvoorbeeld volledige afzet van de ter beschikking van het verkoopkantoor gestelde brandstoffen) worden gewijzigd. Zij kunnen behoudens goedkeuring door de algemene vergadering geheel of gedeeltelijk op andere deelnemende ondernemingen worden overgedragen. Het aandeel in de afzet en de basishoeveelheid voor de afzet van cokes zijn bepalend voor de leveringsplicht der ondernemingen jegens het verkoopkantoor.

De bij het verkoopkantoor binnenkomende orders dienen in verhouding tot het aandeel in de afzet gelijkelijk over de deelnemende ondernemingen te worden verdeeld, waarbij de leveringen van de deel-

nemende ondernemingen in het kader van de regionale afzet in aanmerking moeten worden genomen. Deelnemende ondernemingen die bij de verdeling der orders door het verkoopkantoor geen orders krijgen toegewezen in overeenstemming met hun aandeel in de afzet, ontvangen voor hun geringere bedrijvigheid aan het eind van het jaar een uitkering van DM 5,— per ton. Deelnemende ondernemingen welke grotere hoeveelheden hebben geleverd, moeten een dienovereenkomstige heffing betalen.

12. Variaties in de gereserveerde hoeveelheden van de deelnemende ondernemingen hebben in principe geen invloed op de orderverdeling door het verkoopkantoor. Iedere deelnemende onderneming dient bij het afsluiten van de overeenkomst een naar beneden en naar boven begrensde marge op te geven, waarbinnen zij het risico draagt voor variaties in de gereserveerde hoeveelheden (zogenaamde bandbreedte). Indien door vermeerdering of vermindering van de gereserveerde hoeveelheden bedoelde marge wordt overschreden, zal in het daarop volgende jaar de toewijzing van orders door het verkoopkantoor aan de betrokken onderneming dienovereenkomstig worden verlaagd of verhoogd.

13. De deelnemende ondernemingen verplichten zich het verkoopkantoor te ondersteunen bij het verwezenlijken van het maatschappelijk doel en iedere handeling na te laten, welke de activiteit van het verkoopkantoor zou kunnen belemmeren. Het is de deelnemende ondernemingen met name verboden verplichtingen aan te gaan ten aanzien van de levering van hun brandstoffen aan derden, welk verbod eveneens van kracht is voor de periode volgend op de beëindiging van de overeenkomst. De deelnemende ondernemingen zijn verplicht iedere bij hen binnenkomende order onverwijld door te zenden aan het verkoopkantoor. Zij zullen zich onthouden van het voeren van een zodanige propaganda voor hun produkten, dat de activiteit van het verkoopkantoor zou kunnen worden belemmerd.

De deelnemende ondernemingen dienen hun aanvullende behoeften aan vaste brandstoffen bij het verkoopkantoor te dekken, voor zover dit zich tot levering bereid verklaart, tenzij deze aanvullende bevoorrading bij het verkoopkantoor, de omstandigheden in aanmerking genomen, niet redelijk lijkt.

14. De deelnemende ondernemingen hebben het recht om in het kader van de regionale afzet door hen geproduceerde brandstoffen zelfstandig af te zetten. Het betreft hier leveringen welke de deelnemende ondernemingen rechtstreeks of via de handel uitvoeren,

— ten behoeve van de huisbrandsector, de kleine verbruikers of de industriële verbruikers met een jaarlijks verbruik van ten hoogste 12.000 ton ; indien industriële verbruikers met een hoger jaarlijks verbruik in het verleden regelmatig zijn bevoorraad, mag de bevoorrading op het tot dusver gebruikelijke niveau worden gehandhaafd ;

— uitsluitend over de weg en

— voor verbruik in het gebied van het land Noordrijn-Westfalen.

Voor bepaalde schaarse soorten mag in het kader van de regionale afzet een bepaalde basishoeveelheid door geen enkele deelnemende onderneming worden overschreden. De beslissing ten aanzien van de vraag welke soorten als schaarse soorten gelden, ligt bij de Raad van Advies. Voor het overige mogen de leveringen in het kader van de regionale afzet voor iedere deelnemende onderneming niet meer bedragen dan 110 % van het gemiddelde van haar regionale leveringen in de boekjaren 1959-60, 1960-61 en 1961-62 ofwel ten hoogste 110% van haar regionale leveringen in het boekjaar 1961-62. De regionale leveringen van een deelnemende onderneming, welke deze grens overschrijden, worden bij de afrekening van de opbrengst in aanmerking genomen.

De regionale leveringen dienen plaats te vinden tegen dezelfde prijzen en onder dezelfde voorwaarden die gelden voor de hoeveelheden welke door bemiddeling van het verkoopkantoor worden geleverd.

Bij niet in acht nemen van de voorwaarden met betrekking tot de regionale afzet is de deelnemende onderneming verplicht tot betaling van een boete van DM 30,— per ton, met een minimum van DM 3.000,—, ongeacht of de overtreding door de betrokken onderneming zelf of — zelfs buiten haar schuld — door een harer afnemers wordt begaan. De deelnemende ondernemingen moeten hun afnemers verplichten tot het in acht nemen van de voor de regionale afzet geldende voorwaarden alsmede van de algemene leverings- en betalingsvoorwaarden en met hen de daarin voorziene boete overeenkomen.

15. De in de prijsschalen vermelde prijzen worden op voorstel van de Directie vastgesteld door de Algemene Vergadering. Een voorstel tot wijziging van de in de prijsschalen vermelde prijzen voor de betrokken kolensoort, ingediend door de meerderheid van de deelnemende ondernemingen die door bemiddeling van het verkoopkantoor en in het kader van de regionale afzet half-vette, magere of antracietkool verkopen, kan door de Algemene Vergadering slechts met een meerderheid van 75 % van de uitgebrachte stemmen worden afgewezen.

16. De organen van het verkoopkantoor zijn : de Algemene Vergadering, de Raad van Advies en de Directie. Het ligt in de bedoeling een Raad van Toezicht in te stellen, indien zulks overeenkomstig de bepalingen van de wet op de bedrijfsorganisatie noodzakelijk mocht blijken.

De Algemene Vergadering maakt de slotbalans op en neemt een beslissing inzake protesten tegen besluiten van de Raad van Advies. Het stemrecht is als volgt geregeld : Iedere deelnemende onderne-

ming beschikt over één stem voor elk aangevangen gedeelte van 100.000 ton van haar aandeel in de afzet. Het stemrecht wordt zodanig beperkt dat iedere deelnemende onderneming met haar aantal stemmen ten minste 10% onder het totaal van de door de overige ondernemingen uitgebrachte stemmen blijft. Indien een besluit een meerderheid van 75% van de stemmen of een grotere meerderheid vereist, wordt de vereiste meerderheid, ongeacht de stemmenverhouding, ook dan geacht aanwezig te zijn, indien slechts één deelnemende onderneming of slechts die ondernemingen die onder de overheersende invloed van dezelfde eigenaar staan, zich tegen het besluit verzetten.

De Raad van Advies bepaalt de algemene beginselen voor het zakenbeleid, houdt toezicht op de Directie en dient deze van advies. In de Raad van Advies hebben vertegenwoordigers van alle deelnemende ondernemingen zitting. Hij kan werkgroepen instellen en aan deze het voorafgaand onderzoek van bepaalde vraagstukken toevertrouwen. De besluiten van de Raad van Advies zijn voor alle deelnemende ondernemingen bindend.

De Directie bestaat uit ten minste twee leden. De directieleden worden door de Algemene Vergadering benoemd en ontslagen.

17. In de akte van oprichting is bepaald dat aan deelnemende ondernemingen die in strijd met de bepalingen van de akte van oprichting brandstoffen aanbieden of verkopen dan wel in strijd handelen met andere bepalingen van de akte van oprichting of met bindende besluiten, boeten zullen worden opgelegd.

Een scheidsgerecht doet uitspraak ter zake van alle uit de akte van oprichting voortvloeiende meningsverschillen, onder uitsluiting van de formele gerechtelijke weg.

De akte van oprichting is van kracht tot en met 31 maart 1968; zij kan worden verlengd.

V

18. Overwegende dat bij besluit van 11 februari 1963 de betrokken kolenmijnondernemingen de handelsregeling hebben vastgelegd, welke met ingang van 1 april 1963 door de „Geitling Ruhrkohlenverkaufsgesellschaft" zal worden toegepast;

Overwegende dat de tekst van bedoeld besluit als volgt luidt :

„I. Afbakening van produktie en handel

1. Alle transacties met industriële verbruikers, die in het kolenjaar 1961-62 niet meer dan 30.000 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten hebben verbruikt, worden aan de groothandel overgelaten.

Alle transacties met industriële verbruikers, die in het kolenjaar 1961-62 meer dan 30.000 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten hebben verbruikt, worden als rechtstreekse transacties beschouwd.

Hierbij dient rekening te worden gehouden met bijzonderheden van structurele en traditionele aard.

2. Als industriële verbruiker wordt een industriële onderneming beschouwd, welke de voor haar bedrijven of bedrijfsafdelingen benodigde brandstoffen inkoopt en betaalt. Als peildatum geldt hiervoor 1 oktober 1962.

3. De kleinhandel in kolen zal evenals tot dusverre het geval was worden bevoorraad door de groothandel in kolen.

II. Rechtstreekse bevoorrading van groothandelaren in kolen

1. Rechtstreekse bevoorrading bij het verkoopkantoor wordt toegestaan aan die groothandelaren in kolen, die

a) in het voorafgaande kolenjaar ten minste 6.000 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten van het verkoopkantoor op de gemeenschappelijke markt hebben afgezet; hierin zijn de hoeveelheden begrepen, welke de groothandelaar in kolen in het kader van de regionale afzet heeft betrokken van een bij het verkoopkantoor aangesloten kolenmijnonderneming;

b) voldoen aan de voor een groothandelaar in kolen in de handel gebruikelijke voorwaarden (bijvoorbeeld kredietwaardigheid; voldoende borgstelling; beschikking over opslagruimte; kennis van de markt en warenkennis, uitgebreide cliëntèle). De voorwaarde inzake de opslagruimte geldt slechts voor zover deze redelijkerwijs kan worden verwacht, rekening houdend met de vervoersbepalingen (met name de spoorwegtarieven) alsmede met het bijzondere karakter van het door de handelaar bestreken afzetgebied.

2. De aan groothandelaren in kolen te verlenen toestemming zich vanaf 1 april 1963 rechtstreeks bij het verkoopkantoor te bevoorraden, is onderhevig aan de navolgende bepalingen :

a) Groothandelaren in kolen, aan wie het in het kolenjaar 1962-63 was toegestaan zich rechtstreeks bij het verkoopkantoor te bevoorraden, behouden deze toestemming voor zover zij aan de vereiste voorwaarden blijven voldoen.

b) Groothandelaren in kolen, aan wie het in het kolenjaar 1962-63 was toegestaan zich rechtstreeks bij de „Mausegatt Ruhrkohlenverkaufsgesellschaft" te bevoorraden, kunnen op aanvraag toestemming tot rechtstreekse bevoorrading bij het verkoopkantoor verkrijgen, voor zover zij in het kolenjaar 1962-63 hebben voldaan aan de

voorwaarden voor rechtstreekse bevoorrading bij de „Mausegatt Ruhrkohlenverkaufsgesellschaft".

c) Groothandelaren in kolen, die voor het eerst een verzoek om toestemming tot rechtstreekse bevoorrading indienen, kunnen de hoeveelheden welke zij in het kolenjaar 1962-63 indirect van de verkoopkantoren voor Ruhrkolen hebben betrokken, bij elkaar optellen.

De bovenstaande regeling geldt eveneens voor groothandelaren aan wie reeds voordien toestemming tot rechtstreekse bevoorrading was verleend, doch wier aankopen in het kolenjaar 1962-63 bij geen der drie verkoopkantoren voor Ruhrkolen het cijfer van 6.000 ton bereiken.

d) Het verkoopkantoor zal zich telkens tegen het einde van een kolenjaar ervan vergewissen of de onderscheidene groothandelaren in kolen nog steeds voldoen aan de voorwaarden voor rechtstreekse bevoorrading.

Groothandelaren in kolen, aan wie tot dusverre geen toestemming tot rechtstreekse bevoorrading was verleend kunnen het verzoek om toelating aan het begin van ieder kolenjaar indienen. Het bewijs dat aan de vereiste voorwaarden wordt voldaan, dient tijdig te worden geleverd."

VI

19. De voorgelegde overeenkomsten beperken het normale spel van de mededinging tussen de betrokken ondernemingen, want

— de ondernemingen verplichten zich de door hen gewonnen of geproduceerde brandstoffen — afgezien van bepaalde uitzonderingen — uitsluitend af te zetten door bemiddeling van de gemeenschappelijke verkooporganisatie ;

— voor zover de afzet niet door bemiddeling van de verkooporganisatie plaatsvindt, met name voor de leveringen aan geïntegreerde ondernemingen en de regionale afzet, zullen uniforme en bindende regels worden toegepast ;

— de prijzen alsmede de verkoop- en leveringsvoorwaarden voor de produkten worden gemeenschappelijk vastgesteld en

— verschillen in de afzet tussen de kolenmijnondernemingen, welke verschillen ondanks de regels ter verzekering van een evenredig aandeel in de afzet niet kunnen worden vermeden, worden door uitkeringen gecompenseerd ;

— de regels inzake de rechtstreekse bevoorrading van verbruikers en groothandelaren worden uniform vastgelegd.

Overwegende dat de overeenkomsten aldus vallen onder het principiële verbod van artikel 65, sub 1, van het Verdrag ;

Overwegende dat evenwel krachtens artikel 65, sub 2, ontheffing van de verbodsbepaling kan worden verleend ten aanzien van overeenkomsten betreffende een gemeenschappelijke verkoop, indien deze voldoen aan alle in bedoeld artikel vermelde voorwaarden ;

20. Overwegende dat met de onderhavige overeenkomsten een reorganisatie van de verkoop van Ruhrkolen wordt beoogd, welke is gekenmerkt door het feit dat uit nagenoeg alle kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken twee verkoopkantoren worden gevormd, welke bij de verkoop van hun produkten op de gemeenschappelijke markt geheel zelfstandig zullen optreden ;

dat deze structuur is gekozen op grond van het arrest van het Hof van Justitie van 18 mei 1962 in de zaak 13-60; dat bij bedoeld arrest het Hof van Justitie heeft besloten, dat gelet op artikel 65, sub 2 c, geen ontheffing kan worden verleend van de verbodsbepaling ten aanzien van een gemeenschappelijke verkoop van nagenoeg alle kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken, aangezien bedoelde verkoop de betrokken ondernemingen de mogelijkheid zou verschaffen voor een aanzienlijk deel van de steelkoolprodukten van de gemeenschappelijke markt de prijzen te bepalen en de afzet te controleren.

21. Overwegende dat de thans gekozen organisaties voor de afzet van Ruhrkolen zich wezenlijk onderscheiden van een gemeenschappelijke verkoop van alle kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken, zoals deze in het verleden plaatsvond respectievelijk door de overeenkomst van mei 1960 — welke tot het arrest van het Hof van Justitie leidde — was beoogd ; dat de gemeenschappelijke voorzieningen, zoals deze bestonden krachtens Beschikking no. 8-56 (gemeenschappelijk bureau, normalisatiecommissie, financiële voorzieningen), zijn opgeheven ; dat de nieuwe verkoopkantoren „Geitling" en „Präsident" de uitvoer naar derde landen zullen organiseren door middel van eigen exportkantoren ; dat de beide verkoopkantoren gemeenschappelijk gebruik zullen blijven maken van de diensten van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" en de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH"; dat de werkzaamheden van deze verkoopkantoren echter zijn beperkt tot nauwkeurig afgebakende, in hoofdzaak in het technische vlak liggende taken, welke de juridische en economische onafhankelijkheid en zelfstandigheid van de beide verkoopkantoren niet beknotten ;

Overwegende dat onder deze omstandigheden de Hoge Autoriteit vaststelt dat de in de verkoopkantoren „Geitling" en „Präsident" verenigde kolenmijnondernemingen niet als eenheid kunnen worden beschouwd, zodat alleen reeds om deze reden door de overeenkomsten met betrekking tot de gemeenschappelijke verkoop in het kader van de beide verkoopkantoren de betrokken kolenmijnondernemingen als geheel niet de mogelijkheid wordt verschaft om voor een aanzienlijk deel van de steenkoolprodukten op de gemeenschappelijke markt de prijzen te bepalen en de afzet te controleren ;

VII

22. Zelfs indien de overeenkomst van de in de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" aaneengesloten kolenmijnondernemingen afzonderlijk wordt beschouwd, kan worden vastgesteld dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 65, sub 2 c, welke een opheffing van de verbodsbepaling in de weg staan ;

Overwegende dat op grond van het arrest van het Hof van Justitie (Jurisprudentie van het Hof van Justitie, deel VIII, blz. 226 e. v.) er van moet worden uitgegaan dat de gemeenschappelijke verkoop in het kader van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" de indieners van het verzoek de mogelijkheid verschaft de prijzen van de onder de overeenkomst vallende produktie tot op zekere hoogte te bepalen ;

Overwegende dat om dezelfde redenen de indieners van het verzoek eveneens de controle verkrijgen over de afzet van de onder de overeenkomst vallende produktie ; dat daarentegen de overeenkomst inzake de gemeenschappelijke verkoop geen controle van de produktie mogelijk maakt ;

Overwegende dat het onderzoek van de overeenkomst, gelet op artikel 65, sub 2 c, van het Verdrag derhalve kan worden beperkt tot de vraag of de mogelijkheid tot het bepalen van de prijzen alsmede de controle over de afzet, welke de betrokken kolenmijnondernemingen door de gemeenschappelijke verkoop verkrijgen, zich uitstrekt tot een aanzienlijk deel van de steenkoolproduktie van de gemeenschappelijke markt ;

23. Overwegende dat hiervoor allereerst het vermoedelijke aandeel van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" en van de daarbij aangesloten kolenmijnondernemingen in de totale afzet van de gemeenschappelijke markt in aanmerking komt ; de totale hoeveelheid steenkolen, steenkoolcokes en steenkoolbriketten, welke — ongeacht hun herkomst en met inbegrip van de invoer uit derde landen — in het kolenjaar 1961-62 op de gemeenschappelijke markt is afgezet, voor de indieners van het verzoek, vergeleken met de door hen in dezelfde periode op de gemeenschappelijke markt afgezette hoeveelheden, de volgende percentages te zien geeft :

	Gemeenschappelijke markt (in 1.000 t)	Indieners van het verzoek (in 1.000 t)	Aandeel (in %)
Steenkolen	143.234 (1)	25.169 (1)	17,6
waarvan :			
— afzet van het verkoopkantoor voor Ruhrkolen		17.748	12,4
— regionale afzet		1.504	1,1
— gereserveerde hoeveelheden — eigen verbruik der ondernemingen en vroegere contracten		5.917	4,1
In het kader van de steenkolen :			
Vetkolen, gaskolen en gasvlamkolen	95.775 (1)	20.454 (1)	21,4
waarvan :			
— afzet van het verkoopkantoor voor Ruhrkolen		13.575 (1)	14,2
— regionale afzet		1.042	1,1
— gereserveerde hoeveelheden — eigen verbruik der ondernemingen en vroegere contracten		5.837	6,1
Steenkolenbriketten	13.010 (1)	1.507 (1)	11,5
waarvan :			
— afzet van het verkoopkantoor voor Ruhrkolen		1.279	9,8
— regionale afzet		226	1,7
— gereserveerde hoeveelheden — eigen verbruik der ondernemingen en vroegere contracten		2	—
Steenkoolcokes	71.735 (1)	13.030 (1)	18,2
waarvan :			
— afzet van het verkoopkantoor voor Ruhrkolen		4.890	6,8
— regionale afzet		1.118	1,6
— gereserveerde hoeveelheden — eigen verbruik der ondernemingen en vroegere contracten		7.022	9,8
In het kader van de cokes :			
Hoogovencokes en gieterijcokes	45.423 (1)	8.082 (1)	17,8
waarvan :			
— afzet van het verkoopkantoor voor Ruhrkolen		2.077	4,6
— regionale afzet		72	0,1
— gereserveerde hoeveelheden — eigen verbruik der ondernemingen en vroegere contracten		5.933	13,1

(1) Bovenvermelde gegevens over de afzet op de gemeenschappelijke markt werden als volgt verkregen :

I - Indieners van het verzoek

De door bemiddeling van het verkoopkantoor tot stand gebrachte afzet, verhoogd met de regionale afzet, en de in de vorm van gereserveerde leveringen (eigen verbruik der ondernemingen en vroegere contracten) op de gemeenschappelijke markt afgezette hoeveelheden. De geleverde hoeveelheden in het kader van :

1. eigen verbruik van de mijnen,
2. aan eigen personeel geleverde en kosteloos verstrekte hoeveelheden,
3. aan de eigen cokesfabrieken geleverde hoeveelheden,
4. aan de eigen briketfabrieken geleverde hoeveelheden,
5. vrije verkopen,
6. buiten de gemeenschappelijke markt afgezette hoeveelheden,

alsmede de voorraadmutaties bij de indieners van het verzoek gedurende het betrokken tijdvak, zijn niet in de cijfers opgenomen.

II - Gemeenschappelijke markt

De door alle kolenmijnondernemingen en steenkoolbriketfabrieken op de gemeenschappelijke markt afgezette hoeveelheden, verhoogd met de afzet van uit derde landen ingevoerde hoeveelheden. Op dezelfde wijze als sub 1 omschreven, zijn de in het kader van het eigen verbruik van de mijnen, de aan eigen personeel geleverde hoeveelheden, de aan de eigen cokes- en briketfabrieken geleverde hoeveelheden, alsmede de naar derde landen uitgevoerde hoeveelheden niet in de cijfers opgenomen.

Bij cokes gaat het eveneens om de werkelijke afzet van alle cokesfabrieken van de Gemeenschap aan verbruikers van de gemeenschappelijke markt, verhoogd met de afzet van uit derde landen ingevoerde hoeveelheden. Het eigen verbruik van de cokesfabrieken, de aan eigen personeel geleverde hoeveelheden en de uitvoer naar derde landen werden niet in aanmerking genomen.

Voorts werden de voor de verkoop beschikbare gascokes uit gasfabrieken van de Gemeenschap (4.594.000 ton) hierbij opgeteld, waarbij met de uitvoer en invoer van gascokes slechts op grond van schattingen rekening kon worden gehouden.

24. Overwegende dat ter bepaling van de door de indieners van het verzoek gecontroleerde aangeboden hoeveelheid de door de kolenmijnondernemingen zelfstandig in de vorm van regionale leveringen afgezette hoeveelheden mede in aanmerking dienen te worden genomen; dat in de akte van oprichting uniform regels met betrekking tot de verkoop in het kader van de regionale afzet zijn vastgesteld, volgens welke met name de hoeveelheden die de kolenmijnondernemingen in het kader van regionale leveringen mogen afzetten, beperkt zijn; dat luidens uitdrukkelijke bepaling (par. 25, sub 6, van de akte van oprichting) voor de leveringen in het kader van de regionale afzet de prijzen en voorwaarden van de prijsschaal van het verkoopkantoor gelden;

Overwegende dat voorts eveneens die hoeveelheden in aanmerking dienen te worden genomen welke door de kolenmijnondernemingen worden geleverd aan afnemers waarmede zij op grond van een bezitsverhouding of door bijzondere overeenkomsten zijn verbonden (eigen verbruik van de fabrieken; toekomstige leveringen aan geïntegreerde ondernemingen en gedeelten van het eigen verbruik): dat ook deze leveringen zijn gebonden aan uniforme regels, welke in de akte van oprichting zijn neergelegd; dat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 60 van het Verdrag, voor leveringen aan geïntegreerde ondernemingen eveneens de prijzen en verkoopvoorwaarden van het verkoopkantoor dienen te worden toegepast; dat bovendien in aanmerking dient te worden genomen dat volgens het in de akte van oprichting voorziene stelsel de afzet van de niet door de geïntegreerde ondernemingen afgenomen hoeveelheden slechts mag geschieden door bemiddeling van het verkoopkantoor of in het kader van de regionale afzet; dat het in dit verband van geen belang is dat op grond van de akte van oprichting van 14 november 1962 de door de kolenmijnondernemingen aan de geïntegreerde ondernemingen geleverde hoeveelheden voortaan bij de verdeling der orders niet meer in aanmerking zullen worden genomen;

Overwegende dat het aandeel van de indieners van het verzoek in de totale afzet op de gemeenschappelijke markt als volgt is:

— Steenkolen	17,6 %
waarvan	
vetkolen, gaskolen en gasvlamkolen	21,4 %
— Steenkoolbriketten	11,5 %
— Steenkolencokes	18,2 %
waarvan	
hoogoven- en gieterijcokes	17,8 %

Overwegende dat deze aandeelpercentages van de indieners van het verzoek in de totale afzet op de gemeenschappelijke markt niet van zodanige omvang zijn dat zij een nadelige invloed zouden kunnen uitoefenen op het door het Verdrag beoogde minimum aan concurrentie op de kolenmarkt van de Gemeenschap;

25. Overwegende dat deze vaststelling wordt ondersteund door een vergelijking van de jaarlijkse winning en produktie van de in de beide verkoopkantoren voor Ruhrkolen „Geitling" en „Präsident" verenigde kolenmijnondernemingen, alsmede van de „Charbonnages de France"; dat door deze groepen van ondernemingen in het kolenjaar 1961-62 de navolgende hoeveelheden werden geproduceerd:

	Verkoopkantoor „Geitling"		Verkoopkantoor „Präsident"		Charbonnages de France	
	hoeveelheid (1.000 t)	in % van de gem. markt	hoeveelheid (1.000 t)	in % van de gem. markt	hoeveelheid (1.000 t)	in % van de gem. markt
Steenkoolcokes	54.933	24,0	57.890	25,3	51.854	22,6
Steenkoolbriketten	1.675	12,0	1.989	14,2	4.980	35,6
Steenkolen	14.729	18,4	16.507	20,6	7.829	9,8

Overwegende dat uit deze vergelijking — welke terwille van de eenvoudigheid en de overzichtelijkheid in het kader van deze overwegingen beperkt kan blijven tot de geproduceerde hoeveelheden en de produktiepercentages — duidelijk blijkt dat er, na de opheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van twee zelfstandige verkoopkantoren voor Ruhrkolen op de gemeenschappelijke markt voor kolen, drie eenheden zouden bestaan, welke gezamenlijk een belangrijke produktie vertegenwoordigen; dat er tussen deze organisaties qua grootte geen uitgesproken wanverhouding zou bestaan; dat veeleer eenheden van zo al niet gelijke dan toch overeenkomstige omvang op de gemeenschappelijke markt tegenover elkaar zouden staan;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit derhalve vaststelt dat de bepalingen van artikel 65, sub 2 c, een opheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van de overeenkomst inzake een gemeenschappelijke verkoop door de betrokken kolenmijnondernemingen in het kader van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" niet in de weg staan;

26. Overwegende dat de gemeenschappelijke verkoop van de produkten der betrokken kolenmijnon-

dernemingen, welke in het kader der overeenkomsten geschiedt door bemiddeling van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", tot een aanmerkelijke verbetering van de verdeling van deze steenkoolprodukten bijdraagt; dat, vergeleken met een onafhankelijke verkoop door de onderscheidene kolenmijnondernemingen, de gemeenschappelijke verkoop aanzienlijk economischer is; dat in het kader van de gemeenschappelijke verkoop een grote verscheidenheid van categorieën en soorten kan worden aangeboden; dat het dank zij de gemeenschappelijke verkoop aldus mogelijk is beter te voldoen aan een gedifferentieerde vraag van handelaren en verbruikers; dat bovendien de concentratie van het aanbod, alsmede de centralisatie van regelingen ten aanzien van levering en verzending een niet onaanzienlijke kostenbesparing ten gevolge heeft;

Overwegende dat de ter ontheffing van de verbodsbepaling voorgelegde overeenkomsten tevens zonder uitzondering van groot belang zijn ter verkrijging van een betere verdeling en — afgezien van de nog te behandelen uitzonderingen — niet van meer beperkende aard zijn dan voor het doel der overeenkomsten noodzakelijk is;

VIII

27. Overwegende dat het evenwel noodzakelijk is om door passende voorwaarden en beperkingen waarborgen te scheppen dat de zelfstandigheid en onafhankelijkheid van de beide verkoopkantoren niet in gevaar worden gebracht; dat er derhalve voor dient te worden gezorgd dat

— personen die een functie bekleden bij de organen van het verkoopkantoor of van de deelnemende kolenmijnondernemingen niet terzelfder tijd een soortgelijke functie bekleden bij de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", de „Ruhrkohlen-Export Präsident" of de bij deze organisaties aangesloten kolenmijnondernemingen,

— deze personen geen functie bekleden in de directie van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" of van de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH", noch in de Directie of in de Raad van Advies van de „Oberrheinische Kohlenunion KG",

— de agenten of vertegenwoordigers van het verkoopkantoor niet terzelfder tijd als agent of vertegenwoordiger van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" werkzaam zijn,

— de leden van commissies en scheidsgerechten van het verkoopkantoor niet terzelfder tijd als lid van commissies of scheidsgerechten van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" werkzaam zijn;

— het verkoopkantoor de bij hetzelve ingebrachte gelden niet ter beschikking stelt van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", van een daarbij aangesloten kolenmijnonderneming of van de „Ruhrkohlen-Export Präsident",

— een wijziging van of een aanvulling op de akte van oprichting, alsmede alle besluiten van de algemene vergadering, de Raad van Advies of andere organen van het verkoopkantoor niet afhankelijk mogen zijn van de medewerking van ondernemingen of organen welke niet bij dit verkoopkantoor zijn aangesloten;

28. Overwegende dat om dezelfde redenen voorts de navolgende voorwaarden dienen te worden gesteld:

— aan de betrokken kolenmijnondernemingen en het verkoopkantoor dient de verplichting te worden opgelegd hun gehele verkoopactiviteit, met inbegrip van de uitvoer naar derde landen, op zodanige wijze te organiseren dat een onafhankelijke en zelfstandige verkoopactiviteit van het verkoopkantoor op de gemeenschappelijke markt niet in gevaar wordt gebracht;

— aan het verkoopkantoor dient de verplichting te worden opgelegd ervoor te waken dat ten aanzien van de zakelijke bescheiden en gegevens, zowel van het verkoopkantoor zelf als van het exportkantoor, ook voor zover deze bescheiden en gegevens door de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" worden verwerkt, het bewaren van het zakengeheim is gewaarborgd;

29. Overwegende dat de in par. 2, 2e alinea, en in par. 6, 4e alinea, van de akte van oprichting ten aanzien van het verkoopkantoor voorziene mogelijkheid eveneens zodanige brandstoffen te verkopen,

— welke niet uit de bedrijven van de deelnemende ondernemingen afkomstig zijn of

— welke afkomstig zijn uit bedrijven (mijnvelden, gedeelten van mijnvelden, schachtinstallaties, cokes- en briketfabrieken), welke de deelnemende ondernemingen na het sluiten van de overeenkomst in eigendom, vruchtgebruik, pacht of anderszins in gebruik hebben verworven,

ertoe kan leiden dat het verkoopkantoor zijn invloed op de markt aanzienlijk uitbreidt;

Overwegende dat derhalve ten aanzien van deze in par. 2, 2e alinea en in par. 6, 4e alinea, van de akte van oprichting voorziene mogelijkheid slechts ontheffing van de verbodsbepaling kan worden verleend voor een hoeveelheid van 300.000 ton per jaar; dat, aangezien de beide verkoopkantoren hun afzet zelfstandig en onafhankelijk dienen te organiseren, van deze ontheffing van de verbodsbepaling die brandstoffen dienen te worden uitgezonderd, die door de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" worden verhandeld; dat de Hoge Autoriteit zich het recht voorbehoudt in bijzondere gevallen op een met redenen omkleed verzoek uitzonderingen op deze beperkende bepalingen toe te staan;

30. Overwegende dat op grond van par. 19, 3e alinea, van de akte van oprichting de deelnemende ondernemingen verplicht zijn hun gehele extrabehoefte aan vaste brandstoffen in principe bij het

verkoopkantoor te dekken; dat tegen deze verplichting geen bezwaren bestaan, voor zover het brandstoffen betreft, welke noodzakelijk zijn voor de produktie en verwerking van kolen, alsmede voor het laten werken van elektrische centrales en generatoren;

Overwegende dat enkele deelnemende ondernemingen echter eveneens op andere industriële gebieden activiteiten ontplooien, welke grote hoeveelheden brandstoffen vereisen, dat met name enkele deelnemende ondernemingen tevens ijzer- en staalprodukten vervaardigen en verwerken; dat deze deelnemende ondernemingen op grond van artikel 19, 3e alinea van de akte van oprichting verplicht zijn hun extrabehoefte aan vaste brandstoffen — dus dat deel van de behoefte dat niet in het kader van het eigen verbruik wordt gedekt — eveneens uitsluitend bij het verkoopkantoor te dekken, voor zover deze extrabehoefte ontstaat bij de produktie en verwerking van staal; dat aldus het toepassingsgebied van de overeenkomst inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen wordt uitgebreid tot die activiteiten van de deelnemende ondernemingen, welke niet rechtstreeks in verband staan met de afzet van kolen, dat de overeenkomst te dien aanzien beperkende bepalingen bevat, welke verder gaan dan voor het doel van de gemeenschappelijke verkoop is vereist; dat de ontheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van de overeenkomst derhalve dient te worden beperkt tot die extrabehoefte welke ontstaat bij de produktie of verwerking van kolen;

31. Overwegende dat de tot dusver bestaande afzetorganisatie voor Ruhrkolen sedert 1958 op grote schaal langlopende leveringscontracten met handelaren en verbruikers had afgesloten; dat de uit deze contracten voortvloeiende leveringsverplichtingen voor de eerstvolgende jaren betrekking hebben op aanzienlijke hoeveelheden; dat, aangezien de tot nu toe bestaande groepering der onderscheidene kolenmijnondernemingen in de verkoopkantoren door de nieuwe organisatie wordt gewijzigd, de uit deze langlopende leveringscontracten voortvloeiende verplichtingen tussen de beide nieuwe verkoopkantoren moesten worden verdeeld; dat er anders tussen de nieuwe organisaties een binding zou zijn blijven bestaan, welke twijfel aan hun zelfstandigheid en onafhankelijkheid zou hebben doen rijzen;

Overwegende dat op verlangen van de Hoge Autoriteit inmiddels alle uit de langlopende contracten voortvloeiende verplichtingen zijn verdeeld tussen de nieuw op te richten verkoopkantoren „Geitling" en „Präsident"; dat dit op zodanige wijze is geschied, dat met ingang van 1 april 1963 iedere koper van een op grond van de onderhavige overeenkomsten te leveren bepaalde hoeveelheid kolen uitsluitend heeft te maken met hetzij de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", hetzij de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" als verkoper en leverancier;

Overwegende dat, ten einde te waarborgen dat bij de verdere tenuitvoerlegging van deze overeenkomsten de zelfstandigheid en onafhankelijkheid van de verkoopkantoren niet in gevaar komt, aan de verkoopkantoren de verplichting dient te worden opgelegd bij de tenuitvoerlegging van deze overeenkomsten iedere afstemming of enigerlei andere vorm van vergelijk met het andere verkoopkantoor achterwege te laten;

Overwegende dat met het oog op de huidige situatie ten aanzien van de afzet op de kolenmarkt van de Gemeenschap het verkoopkantoor de mogelijkheid dient te hebben met handelaren en verbruikers nieuwe leveringsovereenkomsten op lange termijn af te sluiten, waarvan de looptijd verstrijkt op een later tijdstip dan 31 maart 1966, echter uiterlijk op 31 maart 1976; dat de ontheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van het afsluiten van dergelijke overeenkomsten echter — evenals reeds in het verleden — behoort te worden gebonden aan passende voorwaarden, welke verhinderen dat op onrechtvaardige wijze onderscheid wordt gemaakt tussen afnemers en dat wordt vooruitgelopen op het organiseren van een afzetsysteem na 31 maart 1966;

32. Overwegende dat ten aanzien van de in par. 25, sub 1 c, van de akte van oprichting vervatte bepaling, inhoudende dat de betrokken kolenmijnondernemingen in het kader van de regionale afzet slechts die leveringen mogen uitvoeren, welke zijn bestemd voor verbruik in het gebied van het land Noordrijn-Westfalen, geen ontheffing van de verbodsbepaling kan worden verleend; dat met het oog op de geografische ligging van de mijnen en gezien het feit dat bedoelde leveringen uitsluitend met behulp van vrachtauto's worden uitgevoerd, geen redenen aanwijsbaar zijn, welke een beperking tot het gebied van het land Noordrijn-Westfalen — en derhalve de uitsluiting van afnemers in gebieden welke dichter bij de leverende mijnen liggen — zouden kunnnen rechtvaardigen; dat het de betrokken kolenmijnondernemingen vrijstaat het gebied voor de regionale afzet af te bakenen op een wijze welke objectief is en niet in strijd met de eisen en regels van de gemeenschappelijke markt. Het lijkt gerechtvaardigd de betrokken kolenmijnondernemingen tot 30 september 1963 gelegenheid te geven deze regeling te wijzigen;

33. Overwegende dat de betrokken kolenmijnondernemingen — onverminderd de bijzondere bepalingen van deze beschikking met betrekking tot de overeenkomsten van 11 februari 1963 inzake de handelsregeling — middels passende voorwaarden dienen te worden verplicht tot het in acht nemen van de verbodsbepalingen van artikel 4, sub b en d, van het Verdrag;

Overwegende dat op bedoelde bepalingen inbreuk zou worden gemaakt, met name in geval de betrokken kolenmijnondernemingen of het verkoop-

kantoor hun afnemers (groothandelaren of verbruikers), hetzij direct of indirect (bijvoorbeeld door bemoeilijking van het reserveren van lichterruimte) zouden beletten de gekochte brandstoffen, in strijd met de leveringsvoorwaarden, ex mijn, ex mijnhaven of f.o.b. Duisburg-Ruhrort in ontvangst te nemen of zelf te vervoeren dan wel door een door hen daarmede belaste onderneming te doen vervoeren;

Overwegende dat, indien het verkoopkantoor in zijn verkoop- en leveringsvoorwaarden mocht bepalen dat voor de leveringen f.o.b. Duisburg-Ruhrort of f.o.b zeehaven een uniform tarief voor de eerste kosten moet worden berekend, dit er niet toe mag leiden dat, in strijd met het discriminatieverbod (artikel 4, sub b, en artikel 60, sub 2 b, van het Verdrag), gecamoufleerde prijsverhogingen worden toegepast of gecamoufleerde kortingen worden verleend; dat om deze reden een uniform tarief voor de eerste kosten overeen dient te komen met het gemiddelde van de werkelijk ontstane eerste kosten;

IX

34. Overwegende dat de betrokken kolenmijnondernemingen bij besluit van 11 februari 1963 overeenkomsten hebben aangegaan, waarin de voorwaarden werden vastgelegd, waaronder door de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", waarin bedoelde ondernemingen ter zake van een gemeenschappelijke verkoop van hun brandstoffen zijn verenigd,

— verbruikers of handelaren rechtstreeks worden bevoorraad,

— verbruikers of handelaren van rechtstreekse bevoorrading worden uitgesloten;

Overwegende dat deze overeenkomsten een verdeling van de afnemers en van de markt in de zin van artikel 4, sub d, en van artikel 65, sub 1, van het Verdrag inhouden; dat evenwel ten aanzien van bedoelde overeenkomsten ontheffing van de verbodsbepaling kan worden verleend krachtens artikel 65, sub 2, van het Verdrag voor zover de voor de rechtstreekse bevoorrading vereiste voorwaarden — in het bijzonder de voor de hoeveelheden geldende criteria — voldoen aan de voorwaarden van artikel 65, sub 2, met name

— indien zij van essentieel belang zijn voor een betere verdeling van de produkten van het verkoopkantoor en

— indien zij geen verdergaande beperkingen inhouden dan voor bovenvermeld doel noodzakelijk is, alsmede

— indien zij niet in strijd zijn met het discriminatieverbod (artikel 4, sub b, van het Verdrag);

35. Overwegende dat het besluit inzake de handelsregeling bepaalt dat industriële verbruikers wier behoefte 30.000 ton per jaar overschrijdt, uitsluitend door het verkoopkantoor rechtstreeks worden bevoorraad, waarbij echter op grond van het besluit rekening dient te worden gehouden met bijzonderheden van structurele en traditionele aard;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit heeft vastgesteld dat bij deze rechtstreekse transacties de afwijkingen van de regel een uitzonderlijke omvang hebben aangenomen, dat in sommige gebieden van de gemeenschappelijke markt zelfs het overgrote deel van de uitsluitend voor rechtstreekse bevoorrading in aanmerking komende verbruikers via de groothandel wordt bevoorraad; dat er voor deze talrijke uitzonderingen geen objectieve en niet-discriminerende criteria aanwijsbaar zijn; dat om deze redenen ten aanzien van dit gedeelte van de handelsregeling geen opheffing van de verbodsbepalingen kan worden verleend;

Overwegende dat het echter met het oog op deze afwijzing van het verzoek noodzakelijk is in het algemeen te bepalen op welke wijze deze verbruikers toegang hebben tot de produkten van het verkoopkantoor; dat aan het verkoopkantoor derhalve de verplichting dient te worden opgelegd alle verbruikers met een verbruik van meer dan 30.000 ton steenkolen, steenkoolcokes en steenkoolbriketten per jaar te laten kiezen of zij deze produkten rechtstreeks dan wel door bemiddeling van een groothandelaar van het verkoopkantoor wensen te betrekken; dat het verkoopkantoor echter een termijn van drie maanden wordt verleend — tot 30 juni 1963;

36. Overwegende dat met betrekking tot de rechtstreekse bevoorrading van de groothandelaren in kolen in het besluit inzake de handelsregeling in hoofdzaak die voorwaarden zijn overgenomen, ten aanzien waarvan de Hoge Autoriteit — aansluitend aan het arrest van het Hof van Justitie in de zaken 36 tot 38-59 en 40-49 — aan de vroegere verkoopkantoren voor Ruhrkolen krachtens Beschikking no. 3-61 ontheffing van de verbodsbepaling had verleend ; dat derhalve de redenen welke indertijd hebben geleid tot ontheffing van de verbodsbepaling ten aanzien van de algemene voorwaarden voor de toelating en ten aanzien van het kwantitatieve criterium van de afzet van 6.000 en 2.500 ton kolen van het verkoopkantoor, eveneens voor de onderhavige overeenkomst gelden ;

Overwegende dat inmiddels kon worden vastgesteld wat de gevolgen waren van het verlagen van het kwantitatieve criterium tot 6.000 en 2.500 ton ; dat, terwijl het voor de uitvaardiging van Beschikking no. 3-61 in totaal aan 393 groothandelaren was toegestaan zich bij de verkoopkantoren voor Ruhrkolen rechtstreeks te bevoorraden, dit aantal in het kolenjaar 1961-62 tot 462 en in het kolenjaar 1962-63 tot 473 groothandelaren steeg ; dat van de in het kolenjaar 1962-63 toegelaten groothandelaren 343 groothandelaren bij alle drie verkoopkantoren voor Ruhrkolen, 46 groothandelaren bij twee ervan en 84 groothandelaren bij één verkoopkantoor waren toegelaten ; dat 404 groothandelaren zich bij de

„Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" en 428 groothandelaren bij de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" rechtstreeks mochten bevoorraden; dat mag worden aangenomen dat door het opheffen van de „Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" het aantal van de bij de „Geitling" en de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" toegelaten groothandelaren in de toekomst nog verder zal stijgen ;

Overwegende dat met het oog op de reorganisatie van de tot dusver bestaande verkoopkantoren voor Ruhrkolen dient te worden bepaald dat die groothandelaren in kolen die voor het kolenjaar 1963-64 voor het eerst een verzoek om toelating bij het verkoopkantoor hebben ingediend, de hoeveelheden welke zij in het kolenjaar 1962-63 al dan niet rechtstreeks van de tot nu toe bestaande verkoopkantoren hebben betrokken, bij elkaar mogen tellen ;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit derhalve vaststelt dat de met de verzoeken van 11 februari 1963 voorgelegde overeenkomst met betrekking tot de rechtstreekse bevoorrading van verbruikers en het verlenen van toestemming aan de groothandelaren zich rechtstreeks te bevoorraden, rekening houdend met de noodzakelijke beperkingen en voorwaarden, voldoet aan de in artikel 65, sub 2, vereiste voorwaarden en derhalve ten aanzien van bedoelde overeenkomst ontheffing van de verbodsbepaling kan worden verleend ;

X

37. Overwegende dat de Hoge Autoriteit erop dient toe te zien dat alle maatregelen welke de betrokken kolenmijnondernemingen alsmede de organen van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" uit hoofde van de voorgelegde overeenkomsten treffen, in overeenstemming zijn met de krachtens de onderhavige beschikking verleende ontheffing van de verbodsbepaling, alsmede met de voorschriften van het Verdrag ;

Overwegende dat te dien einde aan de betrokken kolenmijnondernemingen en aan het verkoopkantoor de verplichting dient te worden opgelegd alle wijzigingen van de akte van oprichting, alsmede besluiten, beslissingen en andere in het kader van het verkoopkantoor getroffen maatregelen onverwijld ter kennis te brengen van de Hoge Autoriteit ; dat hierbij dient te worden bepaald dat wijzigingen van de akte van oprichting, alsmede bepaalde besluiten en beslissingen, gelet op de draagwijdte daarvan, niet eerder mogen worden toegepast dan nadat de Hoge Autoriteit heeft verklaard dat zulks zonder bezwaar kan geschieden of nadat zij zonodig ontheffing van het verbod krachtens artikel 65, sub 2, heeft verleend ; dat het daarentegen voldoende is dat de Hoge Autoriteit ten aanzien van de andere maatregelen welke aan de verplichting tot kennisgeving zijn onderworpen, zich het recht voorbehoudt deze op ieder gewenst tijdstip te controleren en van geval tot geval te beslissen of zij al dan niet verenigbaar zijn met deze ontheffing van de verbodsbepaling en met de voorschriften van het Verdrag ;

38. Overwegende dat voorts door middel van een geregelde controle dient te worden nagegaan of de bepalingen van deze beschikking door het verkoopkantoor en door de betrokken kolenmijnondernemingen in acht worden genomen en of de nieuwe organisaties voor de afzet van Ruhrkolen bij de verkoop van hun produkten zelfstandig en onafhankelijk van elkaar werken ; dat daarbij zal worden nagegaan of de beide verkoopkantoren hun afzet- en prijsbeleid, ook wat de compensatietransacties betreft, coördineren ; dat de Hoge Autoriteit zich bovendien het recht voorbehoudt na te gaan of andere feiten — met name het gedrag van bepaalde organisaties voor de inkoop en afzet van vaste brandstoffen, alsmede van verkoopondernemingen met een sterke marktpositie — de onafhankelijkheid en zelfstandigheid van de beide verkoopkantoren niet in gevaar brengen ;

Overwegende dat een dergelijke controle noodzakelijk is, vooral met het oog op het feit dat de organisaties voor de verkoop van Ruhrkolen, ten aanzien waarvan de Hoge Autoriteit in 1956 ontheffing van de verbodsbepaling heeft verleend, zich niet binnen de grenzen van de ontheffing hebben gehouden en niet een van elkaar onafhankelijk afzetbeleid hebben gevoerd ;

Overwegende dat weliswaar de activiteit van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH", van de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH", alsmede van de twee exportkantoren, welke voor de beide verkoopkantoren de uitvoer naar derde landen verzorgen wanneer men zich baseert op de statuten van deze organisaties, zodanig is beperkt dat de onafhankelijkheid der beide verkoopkantoren niet in twijfel behoeft te worden getrokken ; dat het evenwel noodzakelijk is dat deze organisaties de hun door de statuten gestelde grenzen ook bij de tenuitvoerlegging van hun taken in acht nemen ; dat derhalve de werkzaamheden van bedoelde organisaties eveneens onder de controle van de Hoge Autoriteit behoren te vallen ;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit het met het oog op deze bijzondere omstandigheden noodzakelijk acht erop toe te zien dat de met de controle belaste personen bij de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", de beide exportkantoren, alsmede de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" en de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH" geregeld de nodige controles ter plaatse verrichten ;

XI

39. Overwegende dat de indieners van het verzoek hun overeenkomsten hebben gesloten voor de duur van 5 jaren — tot en met 31 maart 1968 — voor welk tijdvak zij om ontheffing van de verbodsbepaling hebben verzocht ; dat de betrokken kolenmijnondernemingen in het verleden met alle overige

kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken permanent hadden samengewerkt in het kader van de gemeenschappelijke verkoop ; dat het thans gekozen systeem van een groepering van de kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken in twee zelfstandige verkoopkantoren nieuw is ; dat de Hoge Autoriteit het derhalve noodzakelijk acht de ontheffing van de verbodsbepaling te binden aan een termijn van drie jaren ; dat zij bovendien vóór 31 maart 1965 gereed zal zijn met een onderzoek inzake de vraag of de structuur van de verkoopkantoren en de werkwijze van de afzetorganisaties nog steeds voldoen aan de voor de ontheffing van de verbodsbepaling vereiste voorwaarden ;

40. Overwegende dat alle ter ontheffing van de verbodsbepaling voorgelegde overeenkomsten, rekening houdend met de noodzakelijke beperkingen en voorwaarden alsmede met de gestelde termijn, verenigbaar zijn met artikel 65, sub 2, en met de voorschriften van het Verdrag — met name artikel 4, sub b en d,

BESLUIT :

EERSTE DEEL

Gemeenschappelijke verkoop

Artikel 1

Ten aanzien van de overeenkomsten van onderstaande kolenmijnondernemingen :

Concordia Bergbau-Aktiengesellschaft,
Oberhausen

Bergwerksgesellschaft Dahlbusch,
Gelsenkirchen

Emscher-Lippe Bergbau-Aktiengesellschaft,
Datteln

Steinkohlenbergwerk Friedrich Heinrich Aktiengesellschaft,
Kamp-Lintfort

Gebrüder Stumm Gesellschaft mit beschränkter Haftung / Zeche Minister Achenbach,
Brambauer

Deutsche Erdöl Aktiengesellschaft Steinkohlenbergwerk Graf Bismarck,
Gelsenkirchen

Hamborner Bergbau Aktiengesellschaft,
Duisburg-Hamborn

Friedrich Thyssen Bergbau Aktiengesellschaft,
Duisburg-Hamborn

Steinkohlenbergwerk Heinrich Robert Aktiengesellschaft,
Herringen b. Hamm

Bergwerksgesellschaft Hibernia Aktiengesellschaft,
Herne

Hoesch Aktiengesellschaft Bergbau,
Essen-Altenessen

Bergbau Aktiengesellschaft Lothringen,
Bochum

Steinkohlenbergwerke Mathias Stinnes Aktiengesellschaft,
Essen

Niederrheinische Bergwerks-Aktiengesellschaft,
Neukirchen

Hütten- und Bergwerke Rheinhausen Aktiengesellschaft Bergbau,
Essen

Rheinpreussen Aktiengesellschaft für Bergbau und Chemie,
Homberg

Rheinstahl Bergbau Aktiengesellschaft,
Essen

met betrekking tot een gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen, afkomstig van de bedrijven van de betrokken ondernemingen, binnen de gemeenschappelijke markt, vervat in de akte van oprichting van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH" van 14 november 1962 (notariële akte no. 99-1962 opgemaakt door notaris Hermann Joachim Seippel, Essen) en gewijzigd en aangevuld door de overeenkomsten van 7 december 1962 (notariële akte no. 421-1962 opgemaakt door notaris Erich Wenmakers, Essen), van 14 december 1962 (notariële akte no. 115-1962 opgemaakt door notaris Hermann Joachim Seippel, Essen) en van 11 februari 1963 (notariële akte no. 14-1963 opgemaakt door notaris Hermann Joachim Seippel, Essen), wordt hierbij ontheffing van de verbodsbepaling verleend, voor zover de volgende artikelen geen verwerping, beperkingen of voorwaarden inhouden.

Artikel 2

1. Ten aanzien van de gemeenschappelijke verkoop van die brandstoffen, welke niet uit de bedrijven van de deelnemende ondernemingen afkomstig zijn (par. 2, 2e alinea, van de akte van oprichting) of welke uit bedrijven afkomstig zijn, welke de deelnemende ondernemingen na het sluiten van de overeenkomst van 14 november 1962 in eigendom, vruchtgebruik, pacht of anderszins in gebruik verkrijgen (par. 6, 4e alinea, van de akte van oprichting) wordt ontheffing van de verbodsbepaling slechts verleend voor een hoeveelheid van 300.000 ton per jaar. Deze ontheffing geldt niet voor brandstoffen die door de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" of de daarbij aangesloten kolenmijnondernemingen worden verhandeld.

2. De gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen van vreemde herkomst behoeft bijzondere ontheffing door de Hoge Autoriteit, tenzij ten aanzien hiervan ontheffing van de verbodsbepaling is verleend op grond van het sub 1 gestelde.

Artikel 3

Ten aanzien van de overeenkomst van de kolenmijnondernemingen, op grond waarvan de deelnemende ondernemingen hun extrabehoefte aan vaste brandstoffen uitsluitend bij het verkoopkantoor dienen te dekken (par. 19, 3e alinea, van de akte van oprichting) wordt slechts ontheffing van de verbodsbepaling verleend voor die brandstoffen welke door de deelnemende ondernemingen worden gebruikt in hun eigen mijnen, bij de mijnen gelegen cokesfabrieken, fabrieken van halfcokes (inclusief wininstallatie voor teer, amoniak, benzeen en benzine uit halfcokes, alsmede de zuiveringsinstallaties voor benzeen) en briketfabrieken, alsmede voor elektrische centrales en generatoren ; de ontheffing van de verbodsbepaling wordt geweigerd voor zover de brandstoffen dienen ten behoeve van andere bedrijfsafdelingen van een deelnemende onderneming.

Artikel 4

Aan de ontheffing zijn onderstaande voorwaarden verbonden :

1. Het verkoopkantoor dient er zorg voor te dragen dat alle bescheiden en gegevens betreffende zijn eigen transacties en die van de „Ruhrkohlen-Export Geitling", ook voor zover zij door de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" worden verwerkt, niet ter beschikking komen van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", de daaraan deelnemende ondernemingen of de „Ruhrkohlen-Export Präsident".

2. De leden van de Directie en van de Raad van Advies van het verkoopkantoor, alsmede de leden van de Raad van Bestuur van een bij het verkoopkantoor aangesloten kolenmijnonderneming mogen niet terzelfder tijd optreden

— als lid van de Directie, de Raad van Advies of de Raad van Toezicht van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH" en de „Ruhrkohlen-Export Präsident",

— als lid van de Directie van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" of van de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH",

— als lid van de Directie of van de Raad van Advies van de „Oberrheinische Kohlenunion KG",

— als lid van de Raad van Bestuur of van de Raad van Toezicht van een bij de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH" aangesloten kolenmijnonderneming.

3. De agenten of vertegenwoordigers van het verkoopkantoor mogen niet terzelfder tijd werkzaam zijn als agent of vertegenwoordiger van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH".

4. De leden van de commissies en scheidsgerechten van het verkoopkantoor mogen niet terzelfder tijd werkzaam zijn als lid van commissies en scheidsgerechten van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft".

5. De afzetactiviteit van het verkoopkantoor, met inbegrip van de uitvoer naar landen buiten de Gemeenschap, mag niet op zodanige wijze worden gevoerd dat de onafhankelijkheid en zelfstandigheid van de verkoopactiviteit van het verkoopkantoor op de gemeenschappelijke markt direct of indirect wordt belemmerd.

6. Het verkoopkantoor mag niet uit eigen middelen leningen verstrekken aan of zekerheden stellen ten behoeve van de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft", een daarbij aangesloten kolenmijnonderneming of de „Ruhrkohlen-Export Präsident".

Artikel 5

1. Het verkoopkantoor dient zijn algemene voorwaarden voor het regelen van de afzet van zijn produkten, met name de voorwaarden voor de rechtstreekse bevoorrading van verbruikers of van handelaren, op zodanige wijze vast te stellen en toe te passen, dat deze voorwaarden of overeenkomsten niet in strijd zijn met de verbodsbepalingen, vervat in artikel 4, sub b en d van het Verdrag.

Een en ander onverminderd de bepalingen van het tweede deel van deze beschikking met betrekking tot de overeenkomsten van de betrokken ondernemingen inzake de handelsregeling.

2. Voor zover in de leveringsvoorwaarden van de betrokken kolenmijnondernemingen of van het verkoopkantoor is bepaald dat levering ex mijn, ex mijnhaven of f.o.b. Duisburg-Ruhrort zal geschieden, mogen noch de betrokken kolenmijnondernemingen, noch het verkoopkantoor de kopers beletten de brandstoffen op genoemde plaatsen in ontvangst te nemen en deze zelf te vervoeren, dan wel ze door een door hen daarmede belaste onderneming te doen vervoeren.

3. Indien de koper de gekochte brandstoffen zelf wenst te vervoeren of deze door een door hem daarmede belaste onderneming wenst te doen vervoeren, mogen bij de afwikkeling van het vervoer, in het bijzonder bij het reserveren van lichterruimte, noch door de betrokken kolenmijnondernemingen, noch door het verkoopkantoor ten aanzien van de koper maatregelen worden getroffen, welke hem in een nadelige positie plaatsen ten opzichte van andere kopers.

4. Indien in de verkoop- en leveringsvoorwaarden is bepaald dat voor de leveringen f.o.b.-Duisburg-Ruhrort of f.o.b.-zeehaven een uniform tarief voor de eerste kosten moet worden berekend, mag dit tarief hoger noch lager zijn dan het gemiddelde der werkelijke eerste kosten.

Artikel 6

1. Ten aanzien van de overeenkomst van de kolenmijnondernemingen inzake de regels betreffende de regionale afzet van de deelnemende ondernemingen (par. 25 van de akte van oprichting) wordt ontheffing verleend, met dien verstande dat een beperking van de leveringen in het kader van de regionale afzet tot het gebied van het land Noordrijn-Westfalen niet toelaatbaar is.

2. De beperking van de leveringen in het kader van de regionale afzet tot het gebied van het land Noordrijn-Westfalen mag nog tot en met 30 september 1963 gehandhaafd blijven.

Artikel 7

1. Indien het verkoopkantoor rechten heeft ontleend aan en verplichtingen heeft aanvaard op grond van langlopende leveringscontracten, welke door de tot dusver bestaande drie verkoopkantoren voor Ruhrkolen zijn afgesloten met handelaren en verbruikers, is bij de tenuitvoerlegging van deze contracten iedere coördinatie of andere vorm van afspraak met de „Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" verboden.

2. Aan de deelnemende kolenmijnondernemingen wordt toestemming verleend om door bemiddeling van het verkoopkantoor tot uiterlijk 31 december 1965 met verbruikers en handelaren contracten af te sluiten inzake de levering en koop van bepaalde hoeveelheden vaste brandstoffen, afkomstig uit de winning en produktie van deze ondernemingen, met een looptijd welke eindigt na 31 maart 1966, doch uiterlijk op 31 maart 1976 (langlopende contracten).

3. In de langlopende contracten dienen de leveringsverplichtingen voor de periode na 31 maart 1966 als volgt te worden geregeld:

a) De aan het verkoopkantoor deelnemende ondernemingen, welke uit hoofde van deze contracten rechten genieten of verplichtingen aanvaarden, dienen in de contracten met name te worden genoemd;

b) De door de onderscheidene deelnemende ondernemingen te leveren hoeveelheden dienen uiterlijk op 31 december 1965 te worden vastgesteld.

4. In de langlopende contracten dient voorts met betrekking tot de leveringsverplichtingen voor de periode na 31 maart 1966 de bepaling te worden opgenomen dat, in geval de Hoge Autoriteit na 31 maart 1966 ontheffing van de verbodsbepaling verleent ten aanzien van organisaties voor de gemeenschappelijke verkoop, de uit bedoelde leveringscontracten voortvloeiende rechten en plichten door deze organisaties kunnen worden overgenomen.

5. Het verkoopkantoor en de daarbij aangesloten ondernemingen dienen bij het afsluiten van langlopende leveringscontracten de verbodsbepalingen van artikel 4, sub b, van het Verdrag in acht te nemen.

TWEEDE DEEL

Handelsregeling

Artikel 8

Ten aanzien van de overeenkomst der betrokken kolenmijnondernemingen met betrekking tot de met ingang van 1 april 1963 toe te passen handelsregeling, vervat in het besluit van 11 februari 1963 (notariële akte no. 14-1963, opgemaakt door notaris Hermann Joachim Seippel te Essen) wordt ontheffing van de verbodsbepaling verleend, voor zover de volgende artikelen geen verwerping, beperkingen of voorwaarden inhouden.

Artikel 9

1. Ontheffing van de verbodsbepaling wordt verleend ten aanzien van de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen, waarbij wordt bepaald dat alle transacties met die industriële verbruikers die in het voorafgaande kolenjaar niet meer dan 30.000 ton steenkool, steenkoolcokes of steenkoolbriketten hebben verbruikt, aan de groothandel zullen worden overgelaten (No. I, 1e alinea, sub 1, van de handelsregeling van 11 februari 1963.)

2. Geen ontheffing van de verbodsbepaling wordt verleend ten aanzien van de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen, waarbij wordt bepaald dat industriële verbruikers die in het kolenjaar 1961-62 meer dan 30.000 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten hebben verbruikt, uisluitend via het verkoopkantoor rechtstreeks zullen worden bevoorraad (No. I, 1e alinea, sub 2 en 3, van de handelsregeling van 11 februari 1963). Het verkoopkantoor dient deze verbruikers te laten kiezen of zij de brandstoffen via de groothandel dan wel rechtstreeks van het verkoopkantoor wensen te betrekken. Deze bepaling wordt van kracht met ingang van 1 juli 1963; tot aan dit tijdstip kan door de betrokken kolenmijnondernemingen de tot dusver bestaande regeling worden toegepast.

Artikel 10

Ontheffing van de verbodsbepaling wordt verleend ten aanzien van de overeenkomst van de betrokken kolenmijnondernemingen, waarbij wordt bepaald dat de bevoorrading van de kleinhandel in kolen zal worden overgelaten aan de groothandel in kolen (No. I, 3, van de handelsregeling van 11 februari 1963).

Artikel 11

Aan de betrokken kolenmijnondernemingen wordt toestemming verleend de rechtstreekse bevoorrading van groothandelaren in kolen via het verkoopkantoor (No. II, 1 en 2, van de handelsregeling van 11 februari 1963) afhankelijk te stellen van de navolgende voorwaarden:

1. De handelaar dient in het voorafgaande kolenjaar ten minste 6.000 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten van het verkoopkantoor op de gemeenschappelijke markt te hebben afgezet.

Bij deze hoeveelheid dienen die hoeveelheden in aanmerking te worden genomen, die een groothandelaar in kolen in het kader van de regionale afzet heeft betrokken van de bij de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" aangesloten kolenmijnondernemingen.

2. De handelaar dient te voldoen aan de eisen welke gewoonlijk aan een groothandelaar worden gesteld (bijvoorbeeld kredietwaardigheid, voldoende borgstelling, beschikken over voldoende voorraden, kennis van de markt en warenkennis, grote kring van afnemers); de eis ten aanzien van de voorraden wordt slechts gesteld, voor zover met het oog op de vervoersbepalingen (in het bijzonder de spoorwegtarieven) en rekening houdend met de bijzondere aard van het door de handelaar bewerkte afzetgebied het aanleggen van een voorraad redelijkerwijs kan worden gevergd.

Artikel 12

Ten aanzien van de in Frankrijk gevestigde groothandelaren in kolen geldt in afwijking van artikel 11, 1, de volgende overgangsregeling:

De handelaar moet in het kolenjaar 1962-63 ten minste 2.500 ton steenkool, steenkoolcokes en steenkoolbriketten van het verkoopkantoor op de gemeenschappelijke markt hebben afgezet.

Artikel 13

Wanneer groothandelaren in kolen voor het eerst voor het kolenjaar 1963-64 bij het verkoopkantoor worden toegelaten, geldt ten aanzien van het bewijs voor het criterium van 6.000 ton (artikel 11, no. 1) of 2.500 ton (artikel 12) voorts het volgende:

1. De groothandelaren in kolen kunnen de hoeveelheden die zij in het kolenjaar 1962-63 al dan niet rechtstreeks van de tot nu toe bestaande verkoopkantoren voor Ruhrkolen hebben betrokken, bij elkaar tellen.

2. Indien de aldus bij elkaar getelde hoeveelheden in totaal 6.000 ton (artikel 11, 1) of 2.500 ton (artikel 12) bedragen, kan de groothandelaar een verzoek tot toelating indienen bij één van de beide verkoopkantoren voor Ruhrkolen, te zijner keuze. Een hoeveelheid van meer dan 6.000 respectievelijk 2.500 ton geeft recht op toelating bij het andere verkoopkantoor voor Ruhrkolen, mits het surplus ten minste respectievelijk 6.000 en 2.500 ton bedraagt.

DERDE DEEL

Algemene bepalingen

Artikel 14

Voor alle bij deze beschikking verleende ontheffingen van de verbodsbepaling geldt de volgende beperking:

— alle wijzigingen van of aanvullingen op de akte van oprichting van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung" van 14 november 1962, met de bijlagen alsmede de wijzigingen en aanvullingen van 7 en 14 december 1962 en van 11 februari 1963,

— alle besluiten of andere beslissingen van de Algemene Vergadering, de Raad van Advies of van andere organen van het verkoopkantoor,

— alle wijzigingen van het Besluit inzake de handelsregeling van 11 februari 1963,

zijn volgens de bepalingen van de akte van oprichting van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung" uitsluitend afhankelijk van de medewerking van de bij bedoeld verkoopkantoor aangesloten kolenmijnondernemingen.

Artikel 15

1. Het verkoopkantoor dient de Hoge Autoriteit onmiddellijk in kennis te stellen van:

a) Alle overeenkomsten waardoor de akte van oprichting van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" wordt gewijzigd of aangevuld,

b) Alle besluiten van de Algemene Vergadering en van de Raad van Advies alsmede eventueel van de Raad van Toezicht,

c) Alle besluiten en beslissingen ten aanzien van de overdracht van aandelen in de afzet en van basishoeveelheden voor de afzet van cokes aan andere deelnemende ondernemingen (artikel 7, 3e lid, van de akte van oprichting),

d) Alle besluiten en beslissingen van door de organen van het verkoopkantoor ingestelde commissies,

e) Alle besluiten en beslissingen van de organen van het verkoopkantoor inzake de vaststelling van de in de prijsschalen op te nemen prijzen alsmede van de verkoops-, leverings- en betalingsvoorwaarden,

f) Alle beslissingen aangaande in de akte van oprichting neergelegde straffen welke door de bedrijfsleiding aan deelnemende ondernemingen of op grond van par. 25, 7e lid, van de akte van oprichting (regionale afzet) door de deelnemende ondernemingen aan hun afnemers worden opgelegd,

g) Alle arbitrages op grond van de akte van oprichting.

2. De aan het verkoopkantoor deelnemende kolenmijnondernemingen dienen ervoor zorg te dragen

dat de Hoge Autoriteit onverwijld in kennis wordt gesteld van :

a) alle overeenkomsten waarbij de akten van oprichting van de „Ruhrkohlen-Export Geitling GmbH", de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" en de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH" worden gewijzigd of aangevuld,

b) alle besluiten, beslissingen of arbitrages welke in het kader van de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH" of in commissies daarvan tot stand zijn gekomen.

3. De in lid 1, sub a, b en c genoemde overeenkomsten, besluiten en beslissingen mogen eerst worden toegepast nadat de Hoge Autoriteit of haar diensten hebben vastgesteld dat zij in overeenstemming zijn met de bij deze beschikking verleende ontheffing van de verbodsbepaling of nadat de Hoge Autoriteit ten aanzien daarvan krachtens artikel 65, sub 2, van het Verdrag ontheffing van de verbodsbepaling heeft verleend.

4. Ten aanzien van alle overige in lid 1 en 2 genoemde maatregelen behoudt de Hoge Autoriteit zich voor te allen tijde na te gaan en te beslissen, of zij met de onderhavige ontheffing van de verbodsbepaling alsmede met de bepalingen van het Verdrag verenigbaar zijn.

Artikel 16

1. De Hoge Autoriteit zal op grond van de artikelen 47 en 65, sub 3, van het Verdrag in de door haar noodzakelijk geachte omvang geregeld controleren of de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" en de deelnemende kolenmijnondernemingen binnen de grenzen blijven van de bij deze beschikking verleende ontheffing van de verbodsbepaling, inzonderheid de daarin vervatte beperkingen, voorwaarden en verplichtingen in acht nemen alsmede of alle door de deelnemende ondernemingen in het kader van deze organisatie getroffen maatregelen van belang zijn om het in artikel 65, sub 2 a, van het Verdrag aangegeven doel te bereiken, zonder dat zij in strijd zijn met de bepalingen van het Verdrag of verdergaande beperkingen inhouden dan met het oog op hun doel noodzakelijk is.

2. De Hoge Autoriteit zal eveneens nagaan of de uitvoer naar derde landen en de bedrijvigheid van de „Ruhrkohle-Treuhandgesellschaft" en van de „Ruhrkohlen-Beratungsgesellschaft" niet direct of indirect de zelfstandigheid en de onafhankelijkheid van de „Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft" bij haar verkopen op de gemeenschappelijke markt schaden.

Artikel 17

1. Met het oog op de in artikel 16 voorziene controles dienen het verkoopkantoor en de deelnemende kolenmijnondernemingen de door de Hoge Autoriteit met de controle belaste personen

— te allen tijde toegang te verlenen tot de kantoren van het verkoopkantoor, van de agenten en vertegenwoordigers van het verkoopkantoor, van de „Ruhrkohlen-Export Geitling", van de „Ruhrkohle-Treuhand GmbH" en van de „Ruhrkohlen-Beratung GmbH",

— te allen tijde de toegang tot de gebouwen en terreinen van de kolenmijnondernemingen mogelijk te maken,

— op verzoek alle boeken en bescheiden, zoals overeenkomsten, facturen, afrekeningen met de afnemers en kolenmijnondernemingen, notulen, alsmede allerlei bewijsstukken over te leggen,

— desgevorderd bij de vervulling van hun taak alle steun te verlenen.

2. Het verkoopkantoor is verplicht, de met de controle belaste personen in zijn kantoren passende werklokalen ter beschikking te stellen.

3. De Hoge Autoriteit behoudt zich voor, de vorm waarin zij haar controle zal uitoefenen, nader te bepalen.

Artikel 18

Deze beschikking wordt de deelnemende kolenmijnondernemingen toegezonden en in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* openbaar gemaakt. Zij treedt op 1 april 1963 in werking. Haar geldigheidsduur loopt op 31 maart 1966 af.

Deze beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 20 maart 1963.

Door de Hoge Autoriteit

De Voorzitter

Piero MALVESTITI